

dige revision af regionernes regnskaber udføres af andre end Rigsrevisionen, mens den nærmere vurdering af, om denne revision er betryggende, og om betingelser m.v. for den statslige finansiering er opfyldt, samt om der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne, tilkommer den statslige revision som led i den parlamentariske kontrol.

FSR omtaler endvidere, at der efter foreningens opfattelse bør stilles samme kvalitetskrav til revisionen af enhederne (læs: regionerne) som de krav, der er gældende for revisionen af børsnoterede selskaber. I den forbindelse anfører FSR, at (læs: regionernes) revisor bør være underlagt revisorlovens bestemmelser med henblik på at sikre den højest mulige kvalitet af revisionen.

Det bemærkes hertil, at det udkast til lovforslag, der har været sendt til høring, drejer sig om ændring af rigsrevisorloven og statsrevisorloven og således alene vedrører den statslige revisions opgaver m.v. vedrørende regionernes regnskaber.

Da FSR i sit høringssvar ikke adskiller spørgsmålet om lovgivningen vedrørende revisionsordningen, som fastlægger indholdet af revisionen, herunder bl.a. rapportering mv., fra lovgivningen om revisorer, skal der gøres opmærksom på følgende:

Den af FSR omtalte revisorlov, dvs. lov nr. 302 af 30. april 2003 om statsautoriserede og registrerede revisorer (med senere ændringer), omhandler krav til revisor. Disse krav vedrører bl.a. spørgsmål om revisors uafhængighed, habilitet, underretningspligt og tavshedspligt samt forhold vedrørende revisors erklæringer om den foretagne revision. Endvidere gælder der særlovgivning i tilknytning hertil, f.eks. lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) og aktieselskabsloven.

Derimod gælder der for fastlæggelse af kravene til indholdet af revisionen den lovgivning, som ressortministeriet, i dette tilfælde Indenrigs- og Sundhedsministeriet, er ansvarlig for, dvs. kommunestyrelsesloven og lovforslag nr. L 65. Denne lovgivning gælder for alle valgte sagkyndige revisorer, hvad enten de er omfattet af den ovennævnte revisorlovgivning og særlovgivning eller alene er omfattet af de almindelige standarder for god revisorskik.

Endelig var det tilkendegivet i høringssvarene fra Kommunernes Revision og fra FSR, at der kunne blive behov for en koordinering af den praktiske udførelse af den statslige revisions og den sagkyndige revisions opgaver for bl.a. at undgå dobbeltarbejde.

Det skal hertil bemærkes, at Rigsrevisionen inden beslutning om at gennemføre en større undersøgelse vil forhøre sig hos den sagkyndige revision, om denne

har påbegyndt eller har aktuelle planer om at udføre en forvaltningsrevisionsundersøgelse svarende til Rigsrevisionens større undersøgelse. Med en sådan forudgående kontakt til den sagkyndige revision og i øvrigt med kendskab til revisors protokoller og beretninger m.v., jf. rigsrevisorlovens § 6, stk. 2, er risikoen for at udføre dobbeltarbejde minimal.

Det regnskabsmateriale, der vil danne grundlag for den statslige revisions regnskabsgennemgang, fremgår af § 6, stk. 2. Materialet vil omfatte årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og årsberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v., samt andet materiale og oplysninger, som efter rigsrevisors skøn er af betydning for gennemførelsen af regnskabsgennemgangen.

Til nr. 4

Bestemmelsen ændres således, at vedkommende minister kun underrettes i de tilfælde, hvor de indkrævede regnskaber giver anledning til, at der iværksættes nærmere undersøgelser af den pågældende forvaltning, f.eks. dele af en regions forvaltning eller hele institutioner m.v.

Det har vist sig, at der kun har været behov for at underrette vedkommende minister i situationer, hvor Rigsrevisionen først efter indhentelse af materiale gennem ministeren har besluttet at foretage en nærmere undersøgelse af en bestemt institution m.v. og derfor direkte fra denne har indhentet yderligere materiale. Det er hensigtsmæssigt fortsat at sikre rigsrevisor direkte adgang til regnskaber i de tilfælde, hvor vedkommende minister ikke har sikret sig (og dermed Rigsrevisionen) adgang. Derfor bibeholdes muligheden for direkte at indkræve regnskaber til gennemgang fra de pågældende institutioner m.v., hvilket derfor også vil omfatte regionernes regnskaber.

Til nr. 5

Bestemmelsen ændres som en konsekvens af nedlæggelsen af amtskommunerne. Efter kommunalreformen vil der fortsat på det kommunale område være virksomhed, for hvilken der skal ske afregning over for staten.

Til nr. 6

Der er alene tale om en redaktionel ændring, idet titlen på årsregnskabsloven korrigeres til den gældende lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v.